

Sygn. akt II Ka 378/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Agnieszki Gańko

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2020 r.

sprawy **A. W.**

oskarżonej z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. prawo własności przemysłowej (t.j. dz.U. z 2017 r. poz. 776 ze zm.)

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 7 lutego 2020 r. sygn. akt II K 607/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. stwierdza, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 378/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. II K 607/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	<p>obraza przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 kpk, art. 7 kpk oraz art. 10 kpk polegająca na uwzględnieniu jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej, dowolnej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, dokonanej wbrew zasadom prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, bezkrytyczne obdarzenie walorem wiarygodności wyjaśnień oskarżonej, a także zeznań świadka R. W., co miało wpływ na treść orzeczenia i w rezultacie spowodowało niesłuszne uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<ul style="list-style-type: none"> • zarzut apelacji prokuratora nie zasługiwał na uwzględnienie; • odnosząc się do zarzutów o charakterze proceduralnym, na 		

które powołał się skarżący, w pierwszej kolejności wskazać należy, iż w przekonaniu Sądu Odwoławczego, orzekając w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim, wbrew wywodom zawartym w apelacji, przeprowadził postępowanie dowodowe w sposób prawidłowy i wnikliwy. Przede wszystkim, w toku procedowania Sąd I instancji wyczerpał wszystkie dostępne możliwości dowodowe w celu ustalenia, czy istnieją podstawy do przypisania oskarżonej sprawstwa zarzucanego jej czynu, respektując przy tym naczelne zasady procesowe, a w tym bezstronności (art. 4 kpk), regułę in dubio pro reo (art. 5 kpk) oraz zasadę swobodnej oceny dowodów (art. 7 kpk), w konsekwencji czego, dokonane w wyroku ustalenia faktyczne wolne są od błędów i uwzględniają całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy (art. 410 kpk). Wskazać należy, iż okoliczność, że oceniono poszczególne dowody w aspekcie ich wiarygodności, nie w taki sposób, jak życzyłby sobie tego skarżący, nie jest tożsame ze stwierdzeniem, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguły płynącej z treści art. 7 kpk. Wywody apelującego stanowią jedynie alternatywną wersję oceny dowodów, wobec czego należy je uznać za polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Rejonowego, która nie została poparta żadnymi logicznymi argumentami, wobec czego nie jest w stanie spowodować uwzględnienia

zarzutu obrazy przepisów prawa procesowego, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 kpk, art. 7 kpk oraz art. 10 kpk;

- Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I Instancji w zakresie, w jakim Sąd ten uznał, iż w niniejszej sprawie brak jest dowodów wskazujących na to, aby A. W. w dniu 4 stycznia 2019 r. usiłowała wprowadzić do obrotu zabezpieczoną galanterię. Znajdujące się w aktach wydruki dotyczą torebek oferowanych do sprzedaży na portalu (...) przez użytkownika o nazwie (...) w lipcu i sierpniu 2018 r. W aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek dowodu, z którego wynikałoby, że to właśnie zabezpieczone w toku przeszukania w dniu 4 stycznia 2019 r. przedmioty z podrobionymi znakami towarowymi były przedmiotami oferowanymi do sprzedaży w lipcu i sierpniu 2018 r. na portalu (...). Sąd Okręgowy popiera stanowisko Sądu I instancji, iż w realiach niniejszej sprawy nie sposób w ogóle stwierdzić, iż zabezpieczone w dniu 4 stycznia 2019 r. przedmioty kiedykolwiek były oferowane do sprzedaży, a zwłaszcza, że były przedmiotem wskazanego wyżej obrotu. Wobec braku możliwości uznania, że przedmioty zabezpieczone u oskarżonej były uprzednio przedmiotem wskazanego obrotu, brak jest podstaw do uznania oskarżonej za winną zarzucanego jej czynu w postaci usiłowania wprowadzenia do obrotu

wyrobów objętych aktem oskarżenia;

- skarżący we wniesionym środku odwoławczym argumentuje, iż przedmioty zabezpieczone u oskarżonej należy uznać za zbieżne rodzajowo z przedmiotami oferowanymi do sprzedaży przez osobę posługującą się nickiem (...) – gdzie, jak wskazuje sam skarżący, ustalono, iż jest to R. W. – i na tej podstawie według skarżącego należy uznać, iż oskarżona A. W. rozpoczęła usiłowanie dokonania obrotu posiadanych przedmiotów. Według skarżącego, skoro co do części nabytych przedmiotów rozpoczęto czynności zbywcze, logicznym jest, że cała zabezpieczona partia miała tożsame przeznaczenie. Twierdzenia skarżącego mają uwiarygadniać również notatki zawarte w zabezpieczonym kalendarzu, wskazujące na działalność zbywczą oskarżonej. W ocenie Sądu Okręgowego brak jest możliwości uznania zasadności twierdzeń skarżącego, jak również racjonalności wyprowadzonych przez niego wniosków. Analiza tych notatek nie prowadzi jednak do nieodpartego wniosku, że dotyczą one akurat zabezpieczonych i objętych aktem oskarżenia przedmiotów, a nie sytuacji z przeszłości, ani nawet, że dotyczą one działalności oskarżonej, a nie innej osoby. Skoro, jak wskazuje sam skarżący, to R. W., posługując się nickiem (...), prowadziła na portalu (...) konto, z którego to konta oferowano do sprzedaży galanterię

z nielegalnie naniesionymi znakami towarowymi, to brak jest postaw do przypisywania oskarżonej A. W. działania w postaci usiłowania wprowadzenia zabezpieczonych przedmiotów do obrotu. Nie wskazano żadnych czynności wykonawczych A. W., bo trudno uznać za takie samo posiadanie zabezpieczonych przedmiotów, przy czyn za niedopuszczalne należy uznać wykorzystywanie w celu ewentualnego czynienia ustaleń w tym zakresie zeznań oskarżonej w charakterze świadka, tak samo jak jej oświadczeń do protokołu przeszukania pomieszczeń, gdy nie miała jeszcze statusu podejrzanej. W toku składanych zeznań świadek R. W. przyznała, że to ona posiada konto na portalu (...) o nazwie (...) (k. 36), świadek wskazała również, iż to ona na przedmiotowej stronie dokonała sprzedaży kilku torebek marki L. V.. R. W. wskazała co prawda, iż oferowane torebki otrzymała od swojej teściowej, oskarżonej A. W., nie zmienia to jednak faktu, iż to R. W. oferowała do sprzedaży na portalu (...) przedmiotowe torebki, a nie oskarżona A. W.. Na marginesie zauważyć można poważne wątpliwości co do prawidłowości stanowiska Sądu I instancji, wyrażonego w pkt II postanowienia z dnia 16 września 2019 r. (k. 142v-143) w przedmiocie przysługiwania R. W. prawa do odmowy składania zeznań po rozwodzie z Ł. W. w świetle brzmienia art. 182 § 2 kpk, jednakże brak tego dowodu nie wspierałby w żaden sposób tezy aktu

oskarżenia i apelacji, bowiem nie wykazywałby sprawstwa oskarżonej.

Sąd Okręgowy miał jednak przede wszystkim na uwadze to, że dopiero oferowanie do sprzedaży określonego towaru można zakwalifikować jako zachowanie zmierzające bezpośrednio do dokonania czynu zabronionego w rozumieniu art. 13 § 1 kk i dopiero wówczas można mówić o usiłowaniu dokonania przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej. Jak wskazuje się w doktrynie, z obrotem towarem mamy do czynienia w przypadku zawarcia transakcji np. sprzedaży towaru, a jego oferowanie do sprzedaży to działanie zmierzające bezpośrednio do dokonania czynu, a więc usiłowanie dokonania obrotu (tak Janusz Raglewski w Komentarzu do przepisów karnych ustawy z dnia 30 czerwca 2000 Prawo własności przemysłowej, LEX/el, 2016 r. wyd. II oraz cyt. w tezie 41a literatura). Gromadzenie przedmiotów, nawet z zamiarem dokonywania dalszego nimi obrotu, w fazę usiłowania jeszcze nie wchodzi, stanowi bowiem etap przygotowania (trudno bowiem za przygotowanie uważać cokolwiek mniej, np. samo powzięcie zamiaru nabycia towaru czy uzyskanie informacji o cenach). Jednak jak wskazał sam skarżący, to R. W., a nie oskarżona A. W. wystawiała przedmioty na sprzedaż i brak jest dowodu na to, że jakiegokolwiek inne niż przechowywanie działania (bo nie zaniechania) oskarżona podejmowała;

- w przedmiotowym stanie faktycznym w ocenie Sądu Okręgowego nie ma możliwości rozważania

<p>ewentualnego wypełnienia przez oskarżoną znamion przestępstwa z art. 291 § 1 kk czy art. 292 § 1 kk, gdyż istnieją jedynie podstawy do przyjęcia, iż oskarżona posiadała przedmioty zabezpieczone w dniu 4 stycznia 2019 r., brak jest natomiast jakichkolwiek dowodów, umożliwiających ustalenie działań oskarżonej, mogących wypełnić znamiona zarówno strony podmiotowej, jak i przedmiotowej, określone w tych przepisach.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>ze względu na bezzasadność podniesionego przez oskarżyciela publicznego zarzutu, wniosek apelacyjny nie mógł zostać uwzględniony</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>całość wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 7 lutego 2020 r., sygn. II K 607/19</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu</p>	
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>-----</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

<p>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>		
<p>1.1.</p>	<p>-----</p>	<p># art. 439 k.p.k.-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>		
<p>-----</p>	<p>-----</p>	

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

II	na podstawie przepisów art. 632 pkt 2 kpk wydatkami postępowania obciążono Skarb Państwa
----	--

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	całość wyroku Sądu I instancji		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------